

La vizaĝoj de la serioza paclaboro

Novjara mesaĝo de la prezidanto de UEA

Karaj kuntostantoj,

Ĉi-novjare mi proponas toston al du memorindaj esperantistoj, Joan Mascaró kaj Lakshmiswar Sinha. Kial menciigi samspire tiujn katalunon kaj bengalon? Ili ambaŭ havis amikan rilaton kun Rabindranath Tagore, kiun ili rigardis kiel fonton de inspiro por la paca laboro. Kaj ili ambaŭ laboris por la paco laŭ nekutima vojo – kviete verkante kaj dumvive kultivante tiajn personajn normojn, por kiuj mi proponas novan kombino de „interna ideo“ kaj „fina venko“: *internaj venkoj* nerenverseblaj meritas nian senmankan admiradon. Vi certe scias, ke Ŝelten kaj Pool demonstris, ke strebi por „fina venko“ de Esperanto esprimas miskomprenon, ĉar renverseblas tiaj venkoj.

Nia strategia laborplano proponas interalie novan laborteronon: la „projekton vizaĝoj“ Ĝia celo estas diskonigi la vizaĝojn de tiuj pioniraj esperantistoj – aŭ Esperanto-amikaj pintuloj – kiuj kontribuis al siaj landoj, komunumoj, fakoj ktp. sur senkonteste elstara nivelo. Tiun diskonigadon ni faras unuavece en niaj landaj lingvoj, por ke aperu sur la publika podio la kontribuoj de esperantistoj elstaraj

ankaŭ sur publike agnoskitaj terenoj. Laŭ la forteco de diversaj movadoj kaj individuoj, oni elektu afiŝi en la vikipedioj en diversaj lingvoj, organizi festojn, verki libretojn, kunlabori kun neesperantistaj admirantoj de tiuj vizaĝoj, kaj laŭplaĉe plu. Se ni produktos sukcesajn tekstojn, ni kompreneble memoru ankaŭ disponigi esperantigojn al la internacia UEA-nivela projekto vizaĝoj, tiel ke ankaŭ alilingvanoj konatiĝu kun memorindaj objektoj de admiro. Ni faris nian eblon pri Sinha kaj ĉi tie publike alvokas aliajn agi simile pri Mascaró. Mi evidente ne povas dediĉi tostotekstan spacon al la projekto vizaĝoj mem, kaj do ne mencias detalojn pri iliaj vivoj ĉi tie.

Proponante tiun eron por la strategia laborplano, mi pasintjare menciis Eroŝenko kaj Sekelj, kies pintecon eĉ infanoj tuj rekonas. Malmultaj vojaĝis tiel vaste kiel Sekelj kaj rakontis pri siaj lokoj kaj homoj tiel entuziasme. Neniu blindulo superatutis la interlandajn pontofarajn aventurojn de Eroŝenko. Uzante tiujn ekzemplojn, mi sukcesis senplie klarigi al la kunkuirantoj de la strategia plano, ke ni emfazu ilian pontofarecon kiel ĉefan elementon en nia specifa admirado.

La vivmaniero de Mascaró kaj Sinha inspiru nin digne formuli tiun nian plenkreskulan memkomprenon, el kiu ni ĉerpas la forton entuziasme alparoli la infanojn kaj la eksterulojn foje eĉ per iom teatraĵaj metodoj, tamen ne perdante nian propran ekvilibran komprenon pri la graveco de la kvietaj radikoj de nia esperantisteco mem. Mi dankas al la miloj da senreliefaj esperantistoj, kiuj neniam perdis tiun ekvilibron, kaj kies fideleco al niaj idealoj savtenas nian fortikan komunumon.

Probal Dasgupta

Pri Erasmo en la maja malferma tago

Ĉi-jare pasas 500 jaroj de post la apero de *Laŭdo de l' stulteco*, per kiu la granda pensulo Erasmo de Roterdamo (1466-1536) en satira formo atakis ĉiajn antaŭjuĝojn kaj superstiĉojn. „Erasmo estas la plej granda filo de Roterdamo, sed antaŭ ĉio li estas la plej elstara figuro en la tuta historio de humanismo, kaj ĝuste tial ni esperantistoj devas lin koni“, skribis la recenzanto de la Esperanta traduko de lia ĉefverko en la revuo *Esperanto*. Sekve la 34-a Malferma Tago de la Centra Oficejo de UEA omaĝos la Erasmo-jubileon per du prelegoj. D-ro Věra Barandovská-Frank faros ĝeneralan enkondukon al la vivo kaj verkaro de

Erasmo, kaj Gerrit Berveling prelegos pri *Laŭdo de l' stulteco*, kiun li esperantigis el la latina originalo. La traduko aperis en 1988 okaze de la 73-a UK en Roterdamo.

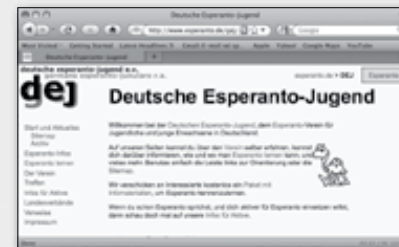
La 34-a Malferma Tago okazos sabaton, la 14-an de majo. Krom la du prelegoj pri Erasmo kaj lia klasikajo, en la programo estos ankaŭ aliaj prelegoj, libroprezentoj kaj filmoj. La vizitantoj povos profiti de rabatoj en la libroservo kaj gajni esperantaĵojn en senpaga loterio. Kafo kaj teo, ankaŭ senpagaj, estos varmaj la tutan tagon. La programo daŭros de la 10-a ĝis la 17-a horo.

Gazetaraj komunikoj de UEA

Intensivere Zusammenarbeit mit der Deutschen Esperanto-Jugend

2011 ist ein Jahr der Veränderungen im Deutschen Esperanto-Bund (D.E.B.):

Die Erhöhung der Beiträge führte zu einer enormen Mehrarbeit für die Mitgliederbetreuung. Martin Schäffer und Rudolf Fischer teilten sich die Arbeit, (fast) sämtliche Mitglieder anzuschreiben, die dem D.E.B. eine Einzugsermächtigung erteilt haben. Wie befürchtet, wurde ein Teil der Adressaten, der offensichtlich *Esperanto aktuell* nicht liest, hochgeschreckt. Gleichzeitig konnten die gespeicherten Daten in iDiS aktualisiert

werden. Austritte halten sich bislang in Grenzen.

Eine gute Nachricht: Die Deutsche Esperanto-Jugend hat sich zu einer stärkeren Zusammenarbeit entschlossen. So bildet ein Teil von *Esperanto aktuell*

die frühere, nur selten erschienene DEJ-Zeitung „kune“. Ältere und Jüngere lesen so wechselseitig von den Aktivitäten der anderen. Ferner sind zum Jahreswechsel alle ordentlichen DEJ-Mitglieder in der zentralen Datenbank iDiS übernommen worden. Auch das wird die Zusammenarbeit erleichtern. Mit Sophia Berlin als DEJ-Mitgliederbetreuerin und Leo

Sakaguchi als DEJ-Schatzmeister sind diese Posten bei der DEJ durch zuverlässige und sympathische junge Leute besetzt. Miriam Hufenbach und Caroline Patzelt (beide noch im Abituralter) schreiben für die „kune“. (ruf)

Aus den Statistiken zum Jahresende 2010

Die Zahl der ordentlichen und fördernden Mitglieder ist abermals gesunken, wobei vor allem Familienangehörige (die Kinder als DEJ-Mitglieder) weggefallen sind.

Von 972 (1.004) Mitgliedern entfallen 869 (884) auf den D.E.B., 103 (120) auf die DEJ. (In Klammern die Zahlen des Vorjahres) Auch 2011 ist ein weiteres Absinken zu erwarten, da sich erst dann die Beitragserhöhung statistisch bemerkbar macht.

Es liegt an jedem von uns, die Austritte durch Werben von Neumitgliedern auszugleichen. Bislang gab es zum 1.1. 43 Austritte und 8 Beitritte.

Bei der Diskussion der neuen Mitgliedsbeiträge während der Bundesversammlung in Kaiserslautern 2010 wurde auch um eine Statistik der bisherigen Beitragszahlungen gebeten.

Für 2010 kann diese nun erstmalig vorgelegt werden. Sie ist nicht hundertprozentig genau, da Zahlungen, die schon im Vorjahr für 2010 erfolgten nicht berücksichtigt wurden, dafür aber Vorauszahlungen für 2011 wohl. Zahlungen eines Mitglieds für 2 Jahre wurden getrennt ausgewertet. Gesondert überwiesene Spenden wurden nicht

berücksichtigt, ebenso keine Beiträge von Mitgliedern der Deutschen Esperanto-Jugend.

Insgesamt ergab sich doch ein überraschend homogenes Bild.

Der weitaus größte Teil der Mitglieder zahlt den Normbeitrag oder die ermäßigte Hälfte.

(ruf)

Genauere Zahlen:

Ausgewertet wurden 823 Beitragszahlungen.

Davon waren

- 3 Beiträge a 20 EUR (gelten als Fördermitglieder)
- 5 weitere unter 23 EUR (anteilige Jahresbeiträge bei Beitritt im Laufenden Jahr)
- 221 Beiträge a 23 EUR (davon 66 für Ehepartner/Lebensgefährten)
- 16 Beiträge zwischen 24 und 45 EUR
- 487 Beiträge a 46 EUR
- 27 Beiträge zwischen 46 und 68 EUR
- 19 Familienbeiträge (mit Kindern) a 69 EUR
- 11 Beiträge a 72 EUR (Vorauszahlungen für 2011)
- 2 Beiträge zwischen 73 und 91 EUR
- 32 Beiträge von 92 bis 120 EUR (Mäzen, patrona membro)